

τῆς Ἐκκλησίας δεῖν νὰ σωθῶν, καὶ νὰ ἀφελῶν τὰ τῆς ἀνθρώπων σφάλματα, ἀλλὰ δεῖν νὰ τὴν ἐλέγγω, νὰ διορθῶνται. ὅτι φοβερά κατὰ κρείσσεις ἐδέχεται τὰς ἀπορροιαίας, ὅπως δὲν ἐλέγχεν τὰς ἀμαρτάνοντας, καὶ αὐτοὶ αὐτὴν νὰ μὴ δὴχαιρῶν, μὴ ἐμίσησαν, καὶ ποιητὰν αὐτὴν ἀγαθῶν μοι ἀνταπέδωσαν. ἐπειδὴ γὰρ μισῶσι τὴν ἰαξείαντες, καὶ μὴ διώκωνσιν ἀδικία, κάμνω καὶ ἐγὼ τὸ θρόνον παραίτησιν λέγωντας, καὶ τὸ δέομαι νὰ μὰς κυβερνήσῃ ὑπὲρ τὸ συμφέρον, καὶ τὰ Θεῶν ὑποτάσσομαι, καὶ τὸ δέομαι νὰ μὰς κυβερνήσῃ ὑπὲρ τὸ συμφέρον, καθὼς γινώσκει, Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων τε. ταῦτα γράφας, ἀνεχώρησε παρὸν, καὶ πορεύθει εἰς τὸ Μοναστήριον τε, ἔμεινεν ἐκεῖ, καὶ ἐπορεύετο ἐναρετώτερα ἀπὸ ἀποτότερον, καὶ ἔκαμνεν ἄλλες δέκα χρόνας ἐκεῖ μὴ τὴν παραίτησιν, ἐναρέτως πολιτοβούλῃ, καὶ ἀποτότερον ὡς Προφήτης τὰ μέλλοντα. καὶ πολλὰς φορὰς ἐμίσησε τὸ Βασιλέως τινὰς ἀπορροιαίαις, αἱ ὁποῖαι καθὼς ἐγραφοῦν ἐτελειώθησαν, καθὼς εἰς τὰς ἐπιστολάς αὐτῆς φαίνεται, τὰς ὁποῖας εἰδὼν δεῖν σωτηρίαν δὲν γράφομεν. ἀμὴ ὅστις θέλει, ἀς ταῖς ἀναγνώσῃ νὰ καταλάβῃ πόσος χάριτος ἐγένον ἀξίος ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁ Θεόπνευστος, καὶ πόσων θειωμένων καὶ ἀποκαλύψεων ἐγένετο μετόχος. μὴ τὴν τὴν παραίτησιν, ἐχειροτονήθη Πατριάρχης εὐαγγελιστὸς καὶ ἀξιοθαύματος ἀνθρώπος Ἰωάννης ὀνομαζόμενος. πλὴν ἀπὸ τὴν πολλῶν τε ἀποτότητα καὶ ἀπλότητα δὲν ἐπαίδουε τὰς κακὰς ἀνθρώπων, ὅπως ἐβλάπταν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Θεῶν οἱ θεούργιστοι. ποιήσας ἐν καὶ αὐτὸς χρόνας δέκα, ἐβαρέθη ταῖς σύγχυσις, καὶ ποιήσας παραίτησιν, ἀνεχώρησε, ἔτι πάλιν ἔμεινεν ἡ Ἐκκλησία ἰχθυόουσα. ὁ δὲ πιστώτατες Βασιλέως εἶχε πόσον νὰ εὕρῃ ἀξίον ἀνθρώπον, νὰ τὸν χειροτονήσῃ ποιμήνα τῆς πόλεως. ἐπειδὴ τὰς ἡμέρας ἦτον ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν εὐαγγελιστὸς ἀνθρώπος Μινῶας καλέμενος, ὑπὲρ τὸν ὁποῖον ἐγραφοῦν ὁ Ὅσιος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, ὅτι τὴν δέκα ἡμέρας μέλλει νὰ γῆν μέγας σεισμὸς εἰς τὴν βασιλεύουσαν. καὶ ἔτι ἐγγύς, καθὼς ὁ Ἅγιος ἐπροφήτευσεν. ταῦτα μαθὼν ὁ Βασιλέως, ἔμεινεν ὅτι αὐτὸς ἦτον ἀξίος νὰ γῆν Ἀρχιερεὺς ὡς καὶ ἀποτότερον. ὅθεν ἔστειλεν ἀνθρώπους, καὶ τὸν ἤφεραν στανικῶς ἀπὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ μὴ πολλὴν τιμὴν καὶ δόξαν εἰς τὸν ἀνάστην εἰς τὸν θρόνον τὸ δεύτερον. ὅστις ἐφάνη μὴ τὰ ἔργα ὑπὲρ τὸν ἀπὸ τὸν ἀποτότερον, εἰς ὅλας τὰς ἐπιστολάς πληρωτὴς ἀπειβέσματος, εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀποστολὰς ἀργυρὸς, ἀδικημάτων καὶ καταιπονημάτων ἀποσάτης θερμότητος, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν βοηθὸς καὶ ὀπίκρος, καὶ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἀντιλήπτωρ καὶ βοηθὸς ἀκούσιος. Ἐξαιρέτως δὲ ἦτον εἰς τὰς πειρασμῶν καὶ πόντων ποσῶν συμπαθὴς καὶ εὐσπλαγχνος, ὅπως ἀναίρενε τὰ ἀγγεῖα τὰ σίτη καὶ τῶν ὀσπείων, καὶ τὰ ἐμοίραζεν εἰς τὰς πόντους, ὅτι ἐπειδὴ τὰς ἡμέρας ἐγένη πείνα μεγάλη καὶ φοβερή, ὅπως ἄλλη φορὰ δὲν ἐγένον. ὅθεν ἄλλο δὲν ἠκέστο πανταχῆ, εἰμὴ μόνον σαναγμοὶ καὶ δάκρυα, καὶ ἀπὸ τὴν πείναν πολλοὶ ἀπόθνησκον.

Ὁ δὲ Ἅγιος πρῶτον μὴ μὲ διδασκαίαις ἐδιδάκναι τὰς πλῆθεις νὰ ἀπλώσων τὰς χεῖρας εἰς βοήθειαν ὑπὲρ τὰς πόντους, ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐκατάστησεν ἐπιστάτης πεισῆς καὶ δολαβεῖς ἀνθρώπους εἰς τὸ πᾶν πολλὰς τῆς πόλεως, καὶ ἐβράζαν σιτῆρα καὶ ὄσπεια, καὶ ἐμοίραζαν εἰς τὰς πτωχὰς καὶ κρασί καὶ οὐδύματα, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα τὰ σώματος. ἔτι γὰρ ποιήσας ἡμέρας πολλὰς, ἰαξείωσε τῆς πείνας τὴν συμφορὰν καὶ τὸν κίνδυνον. ἀπὸ ἔτι γὰρ ἔκαμνεν ἑπτὰ χρόνας εἰς τῶν

